

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 22. november 2021
Kontor: Straffuldbydelsekontoret
Sagsbeh: Christian Meyer Nielsen
Sagsnr.: 2021-0030-6793
Dok.: 2209195

Besvarelse af spørgsmål nr. 112 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 112 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 28. oktober 2021. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Rosa Lund (EL).

Nick Hækkerup

Anders Lotterup

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 3392 3340
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 112 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren uddybe forslaget om at åbne mulighed for at tillade brug af ”ankeljern” med lænke ved at oplyse, hvor mange gange – og hvornår – indsatte belagt med almindelige håndjern er undvejet ved at løbe fra ledsagende politi- eller fængselsbetjente, idet der henvises til ministerens udkast til lovforslag om ændring af bl.a. straffuldbyrdelsesloven (Opfølgning på initiativer i handlingsplanen til imødegåelse af udfordringerne med fangeflugter og delegation af afgørelseskompetence i sager om udgang for personer anbragt i hospital eller institution ved dom)?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Direktoratet for Kriminalforsorgen, der har oplyst følgende:

”Direktoratet for Kriminalforsorgen kan oplyse, at der ikke har været undvigelse fra ledsagende personale i perioden fra den 1. januar 2018 til og med den 30. juni 2021, hvor indsatte har været iført håndjern eller håndjernstransportbælte.

I fem tilfælde, hvor indsatte var iført håndjern eller håndjernstransportbælte, forsøgte indsatte at undvige den 16. august 2018, den 4. september 2018, den 6. september 2018, den 4. december 2018 og den 5. november 2019. Det lykkedes ikke indsatte at undvige i nogen af de fem tilfælde.

Der gøres opmærksom på, at der er tale om en manuel gennemgang af rapportmateriale, og at der derfor tages forbehold for efterreguleringer.”

Justitsministeriet har endvidere til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigspolitiet, der har oplyst følgende:

”Rigspolitiet har til brug for besvarelsen indhentet en udtalelse fra landets politikredse, der har foretaget en søgning i politiets sagsstyringssystem (POLSAS) på journalkode 70335, som er den kode, der anvendes ved undvigelse.

Politikredsene har i den forbindelse opgjort antallet af undvigelse i perioden fra den 1. januar 2018 til og med den 30. september 2021 ud fra følgende kriterier:

- At pågældende var i politiets varetægt på flugttidspunktet. Således er arrestanter og afsonere/foranstaltningdømte, som var i kriminalforsorgens eller psykiatriens varetægt på flugttidspunktet, ikke medtaget.
- At pågældende var varetægtsfængslet eller på vej til et grundlovsforhør. Personer, som er anholdt og herefter undviger fra anholdelsen, er således ikke medtaget.
- Alene egentlige undvigelse, hvor politiet efter undvigelsen skal lede efter den pågældende er medtaget. De tilfælde, hvor den undløbne ganske kortvarigt undslipper politiets varetægt, men pågribes igen i området umiddelbart efter eller inden for få minutter, er således ikke medtaget.

Herefter har politikredsene opgjort, hvor mange af de personer, der er identificeret på baggrund af ovenstående kriterier, der havde håndjern/strips på ved undvigelsen. Opgørelserne fremgår af nedenstående oversigt:

Politikreds	2018		2019		2020		2021*	
	Undvigelse	Håndjern/strips	Undvigelse	Håndjern/strips	Undvigelse	Håndjern/strips	Undvigelse	Håndjern/strips
Nordjyllands Politi	0	0	0	0	0	0	0	0
Østjyllands Politi	1	0	0	0	1	0	1	0
Midt- og Vestjyllands Politi	1	0	3	0	0	0	2	0
Sydøstjyllands Politi	1	0	0	0	1	0	0	0
Syd- og Sønderjyllands Politi	2	0	1	0	1	0	0	0
Fyns Politi	0	0	1	0	1	0	1	0
Sydsjællands- og Lolland-Falsters Politi	0	0	1	0	0	0	0	0
Midt- og Vestsjællands Politi	0	0	2	0	1	0	0	0
Nordsjællands Politi	0	0	0	0	0	0	1	0
Københavns Vestegns Politi	3	0	1	0	2	0	0	0
Københavns Politi	0	0	0	0	2	0	1	0
Bornholms Politi	0	0	0	0	0	0	0	0
I alt	8	0	9	0	9	0	6	0

* til og med 30. september 2021

Der er således i alt fremfundet 32 sager vedrørende undvigelse efter de anførte kriterier. Der er imidlertid ingen af de identificerede sager, hvor den undvegne havde håndjern eller strips på i forbindelse med undvigelsen.

Enkelte politikredse har oplyst, at der er sager, hvor det ikke fremgår eksplicit, om den pågældende havde håndjern på eller ej, men hvor det på baggrund af en gennemlæsning af sagerne er vurderet, at det har formodningen imod sig, at de pågældende skulle have haft håndjern eller strips på i forbindelse med undvigelsen.

Rigspolitiet kan hertil oplyse, at afgørelsen af, om en person i politiets varetægt skal have håndjern eller strips på, beror på en konkret vurdering i hvert enkelt tilfælde. Vurderingen sker på baggrund af den sikkerhedsvurdering, der altid foretages af personer, der transporteres af politiet.

Det skal endelig bemærkes, at opgørelserne er behæftet med en vis usikkerhed, da POLSAS er et journaliserings- og sagsstyringssystem og ikke et egentligt statistiksystem. Der henvises i den forbindelse til, at sagerne er fremfundet via den relevante gerningskode i POLSAS, hvorfor der skal tages forbehold for, at der kan være relevante sager, der ikke er registreret under denne gerningskode.

Opgørelserne er endvidere baseret på dynamiske data, hvilket betyder, at opgørelserne ikke er endelige. Således vil der kunne ske ændringer afhængigt af tidspunktet for udtrækket af oplysningerne, idet der f.eks. kan forekomme efterregistreringer.”

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 22. november 2021
Kontor: Straffuldbyrdelseskontoret
Sagsbeh: Christian Meyer Nielsen
Sagsnr.: 2021-0030-6795
Dok.: 2204369

Besvarelse af spørgsmål nr. 113 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 113 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 28. oktober 2021. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Rosa Lund (EL).

Nick Hækkerup

Anders Lotterup

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 3392 3340
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 113 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren redegøre for om ministeren finder, at brug af ”ankeljern” med lænke er forenelig med anbefalingerne i regel 47.1 i FN’s standardminimumregler (the Nelson Mandela Rules) og regel 68.6 i De Europæiske Fængselsregler, som forbyder brug af kæder, lænker m.v., som i sig selv er nedværdigende, idet der henvises til ministerens udkast til lovforslag om ændring af bl.a. straffuldbyrdelsesloven (Opfølgning på initiativer i handlingsplanen til imødegåelse af udfordringerne med fangeflugter og delegation af afgørelseskompetence i sager om udgang for personer anbragt i hospital eller institution ved dom)?”

Svar:

Det følger af den foreslåede bestemmelse i straffuldbyrdelseslovens § 65 b, at justitsministeren kan fastsætte regler om godkendelse af nye sikringsmidler. Det fremgår af bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse, at formålet med bestemmelsen er at sikre muligheden for hurtigt at implementere eventuelle sikringsmidler og derved generelt eller konkret styrke sikkerheden i kriminalforsorgens institutioner. Sådanne sikringsmidler vil kunne øge muligheden for at sikre en indsats tilstedeværelse, samt undgå undvigelse og overfald på personale og medindsatte.

Der henvises i den forbindelse til lovforslagets § 2, nr. 1, samt bemærkningerne hertil, jf. Folketingstidende 2021-22, A, L 77, som fremsat, side 25.

Det er Justitsministeriets vurdering, at den foreslåede bestemmelse i straffuldbyrdelsesloven § 65 b ikke rejser spørgsmål i forhold til De Europæiske Fængselsregler og Nelson Mandela-reglerne.

Det bemærkes i den forbindelse, at håndjern, spændetrøjer og andre midler til fiksering af kroppen må anvendes som sikring mod flugt under transport (litra a) eller til at forhindre en indsat i at forvolde skade på sig selv eller andre eller til at forhindre alvorlig materiel skade (litra b), jf. regel 68.4 i De Europæiske Fængselsregler og den enslydende regel 47.2 i Nelson Mandela-reglerne.

Det bemærkes i øvrigt, at De Europæiske Fængselsregler og Nelson Mandela-reglerne er vejledende regler, som ikke er retligt bindende for med-

lemslandene. Det er Justitsministeriets opfattelse, at man fra dansk side generelt bør bestræbe sig på at følge internationale retningslinjer for behandling af indsatte, herunder De Europæiske Fængselsregler og Mandela-reglerne. Der kan imidlertid være konkrete forhold, der gør, at retningslinjerne ikke kan følges på alle punkter, eller hvor fortolkningen af retningslinjerne kan give anledning til tvivl.

Der henvises til ministeriets bemærkninger i den kommenterede høringsoversigt, side 11, jf. Retsudvalget 2021-22, L 77, bilag 1.

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 22. november 2021
Kontor: Straffuldbyrdselskonto-
ret
Sagsbeh: Christian Meyer Nielsen
Sagsnr.: 2021-0030-6796
Dok.: 2204355

Besvarelse af spørgsmål nr. 114 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 114 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 28. oktober 2021. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Rosa Lund (EL).

Nick Hækkerup

Anders Lotterup

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 3392 3340
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 114 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren oplyse, om Den Europæiske Torturkomité (CPT) i sin virksomhed har haft anledning til at forholde sig til brug af ”ankeljern” med lænke som sikringsmiddel over for personer, som er varetægtsfængslet eller afsoner en frihedsberøvende dom i fængsel eller anden institution, og hvad komitéen i givet fald har udtalt herom, idet henvises til ministerens udkast til lovforslag om ændring af bl.a. straffuldbyrdelsesloven (Opfølgning på initiativer i handlingsplanen til imødegåelse af udfordringerne med fangeflugter og delegation af afgørelseskompetence i sager om udgang for personer anbragt i hospital eller institution ved dom)?”

Svar:

1. Den Europæiske Torturkomité (”CPT”) har i flere tilfælde haft anledning til at forholde sig til spørgsmålet om brug af ankeljern, ankelkæder og lignende sikringsmidler.

Justitsministeriet kan eksempelvis henvide til *Report to the Hungarian Government on the visit to Hungary carried out by the European Committee for the Prevention of Torture and Inhuman or Degrading Treatment or Punishment (CPT) from 24 March to 2 April 2009*, hvor CPT bl.a. udtaler, at samtidig brug af flere sikringsmidler, konkret kropsbælte og ankeljern, rejser spørgsmål om proportionalitet, jf. pkt. 17.

2. Det fremgår af den foreslåede § 65 b, 1. pkt., i det lovforslag, der henvises til i spørgsmålet, at justitsministeren kan fastsætte regler om godkendelse af nye sikringsmidler.

Det fremgår i den forbindelse af bemærkningerne til bestemmelsen i det fremsatte lovforslag, at der eksempelvis vil kunne fastsættes regler om brug af store håndjern, som monteres på anklerne, og som er forbundet med en ekstra lang kæde imellem, som vanskeliggør muligheden for at løbe, jf. Folketingstidende 2021-22, A, L 77, som fremsat, side 25.

Efter den gældende bestemmelse i straffuldbyrdelseslovens § 65, stk. 2, må sikringsmidler ikke anvendes, hvis det efter indgrebets formål og den krænkelse og det ubehag, som indgrebet må antages at forvolde, ville være et uforholdsmæssigt indgreb. Reglen vil tilsvarende finde anvendelse ved brug af nye sikringsmidler, jf. den foreslåede § 65 b, 2. pkt.

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 22. november 2021
Kontor: Straffuldbyrdelseskontoret
Sagsbeh: Christian Meyer Nielsen
Sagsnr.: 2021-0030-6797
Dok.: 2223859

Besvarelse af spørgsmål nr. 115 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 115 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 28. oktober 2021. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Rosa Lund (EL).

Nick Hækkerup

Anders Lotterup

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 3392 3340
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 115 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren oplyse, om Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol (og tidligere -kommission) i sin praksis vedrørende EMRK artikel 3 om forebyggelse af tortur og anden umenneskelig eller nedværdigende behandling og straf har haft anledning til at forholde sig til brug af ”ankeljern” med lænke, og hvad domstolen/kommissionen i givet fald har udtalt herom, idet der henvises til ministerens udkast til lovforslag om ændring af bl.a. straffuldbyrdelsesloven (Opfølgning på initiativer i handlingsplanen til imødegåelse af udfordringerne med fangeflugter og delegation af afgørelseskompetence i sager om udgang for personer anbragt i hospital eller institution ved dom)?”

Svar:

Det følger af Den Europæiske Menneskerettighedskonvention (EMRK) artikel 3, at ingen må underkastes tortur og ej heller umenneskelig eller vanærende behandling eller straf.

Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol (Domstolen) har flere gange i sin praksis vedrørende EMRK artikel 3 haft anledning til at forholde sig til spørgsmålet om brug af ankeljern, ankelkæder og lignende sikringsmidler. Det bemærkes dog, at Domstolen i sin praksis navnlig har forholdt sig til spørgsmålet om brug af sådanne sikringsmidler i sammenhæng med andre sikkerhedsforanstaltninger.

Der kan bl.a. henvises til Domstolens dom af 13. november 2018 i sagen *A.T. mod Estland* (23183/15), som omhandlede en afsoner, der ved transporter til og fra samt under hospitalsbesøg var iført håndjern og fodlænker (”ankle cuffs”), ligesom afsoneren alt efter karakteren af hospitalsbesøget skulle ledsages af 3-6 betjente. Domstolen fandt, at der ikke var tale om en krænkelse af artikel 3, idet anvendelsen af disse sikkerhedsforanstaltninger ikke gik videre, end hvad der med rimelighed kunne anses for nødvendigt i det konkrete tilfælde, jf. præmis 67.

Der kan endvidere henvises til Domstolens dom af 17. april 2012 i sagen *Piechowicz mod Polen* (20071/07), som omhandlede en afsoner, der blev vurderet som ”farlig indsat”. Som følge heraf blev afsoneren indsat i en konstant overvåget celle, ligesom han var udsat for en række hyppige kontroller, herunder kropsvisitering. Når afsoneren befandt sig uden for sin celle var

han under tilsyn af to vagter, ligesom han bar sammenkædede lænker på hænder og fødder ("joined shackles"). Domstolen fandt, at der var tale om en krænkelse af artikel 3, idet de systematiske, indgribende og usædvanligt pinlige kontroller, som var blevet foretaget over for afsoneren, gik ud over, hvad der var nødvendigt for at opretholde sikkerheden i fængslet. Det bemærkes, at Domstolen bl.a. udtalte, at brug af lænker på hænder og fødder over for afsonere skal begrænses til særligt begrundede tilfælde. Rutinemæssig brug af lænker på hænder og fødder, hver gang en afsoner er uden for sin celle, vil således udgøre en krænkelse af artikel 3, jf. Jon Fridrik Kjølbro, Den Europæiske Menneskerettighedskonvention – for praktikere, 5. udgave (2020), side 322.

Brug af ankeljern og lignende over for en frihedsberøvet rejser således som udgangspunkt ikke spørgsmål i forhold til EMRK artikel 3, så længe magt-anvendelsen ikke går ud over, hvad der med rimelighed kan anses for nødvendigt efter de konkrete omstændigheder. Det tillægges i praksis betydning, om der er grund til at antage, at vedkommende f.eks. vil forsøge at undvige eller forårsage personskade på sig selv eller andre, forårsage tingskade eller foretage bevisødelæggelse, jf. Jon Fridrik Kjølbro, a.st., side 303.

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 25. november 2021
Kontor: Straffuldbyrdselskonto-
ret
Sagsbeh: Christian Meyer Nielsen
Sagsnr.: 2021-0030-6815
Dok.: 2194349

Besvarelse af spørgsmål nr. 132 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 132 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 29. oktober 2021. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Nick Hækkerup

/
Gustav Schaldemose

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 3392 3340
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 132 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren redegøre for de undvigelser fra retsmøder, der har dannet grundlaget for anbefalingen i det nyt udkast til lovgivning om at afskære fremmøde i retten for bestemte sigtede, jf. den rets- og kriminalpolitiske tænketank Forsetes hørings svar (REU alm. del – bilag 36)?”

Svar:

1. Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigspolitiet, der har oplyst følgende:

”Rigspolitiet kan oplyse, at Rigspolitiet, Rigsadvokaten og Kriminalforsorgen i fællesskab har udarbejdet en handlingsplan til at imødegå udfordringerne med fangeflugter, som ved udgangen af 1. kvartal 2021 blev oversendt til Justitsministeriet. Handlingsplanen indeholder en række initiativer og ligger til grund for lovforslaget.

I forbindelse med udarbejdelsen af handlingsplanen indhentede og gennemgik Rigspolitiet og Kriminalforsorgen myndighedernes data vedrørende undvigelser i perioden fra 2017 til 2019.

Rigspolitiet gennemgik anmeldelser registreret i sagsstyringssystemet POLSAS under gerningskode 70335, som vedrører overtrædelse af straffelovens § 124, stk. 1, hvorefter den, der flygter som anholdt eller fængslet, straffes med bøde eller fængsel indtil 2 år. Gerningskoden anvendes ved undvigelse i forbindelse med en anholdelse, ved undvigelse efter anbringelse i kriminalforsorgens institutioner, og ved undvigelse under surrogatanbringelse. Gerningskoden anvendes således uanset om den frihedsberøvede er i politiets, kriminalforsorgens eller en tredje myndigheds varetægt. Gerningskoden anvendes ikke ved undvigelse fra en tilbageholdelse efter politiloven.

Kriminalforsorgen registrerer i Klientsystemet undvigelser, som er foretaget af personer, som på undvigelsestidspunktet var varetægtsfængslet eller afsonede en fængselsstraf, og som var i kriminalforsorgens varetægt ved undvigelsen.

Rigspolitiets gennemgang af undvigelserne viste, at der i perioden fra 2017 til 2019 var registreret 568 personer, som var sigtet for fangeflugt. Sager, hvor personen var flygtet, mens de var i politiets varetægt og derefter fanget i umiddelbar forlængelse af flugten, blev fraregnet i denne opgørelse.

Sagerne blev manuelt gennemgået med henblik på bl.a. at foretage en fordeling af modus for fangeflugterne.

Gennemgangen viste bl.a., at langt hovedparten af undvigelse i perioden fra 2017 til 2019 skete fra et anbringelsessted (typisk et åbent fængsel).

Derudover kunne det konstateres, at langt hovedparten af de undvigelser, der skete fra lukkede fængsler og arrester, skete mens den indsatte opholdt sig uden for fængslet/arresten, eksempelvis i forbindelse med transport eller ledsaget udgang til retsmøder eller behandling på hospital/sygehus.

Gennemgangen af data viste også, at den største trussel kom fra varetægtsarrestanter og afsonere i lukkede fængsler/arresthuse, som huser indsatte, der er sigtet eller dømt for de alvorligste forbrydelser, samt at risikoen for undvigelser var størst, når myndighederne af forskellige årsager skulle håndtere denne gruppe af personer uden for institutionerne.

På baggrund af oplysningerne om undvigelser i perioden fra 2017 til 2019, myndighedernes samlede erfaringer på området samt læringspunkter fra en gennemgang af undvigelsen fra Psykiatrisygehus Slagelse den 19. november 2019, hvor der bl.a. blev anvendt skydevåben, anbefalede Rigspolitiet, Rigsadvokaten og Kriminalforsorgen en række initiativer til at imødegå udfordringerne med fangeflugter.

Da der bl.a. var konstateret flere undvigelser i forbindelse med afholdelse af retsmøder anbefalede myndighederne, at det skulle overvejes at præcisere, at det ved vurderingen af, om sigtede kan deltage i et retsmøde via video, skal tillægges særlig vægt, at sigtede er frihedsberøvet.”

2. Jeg kan supplerende oplyse, at jeg ved brev af 25. marts 2021 oversendte den myndighedsfælles handlingsplan til imødegåelse af udfordringerne med fangeflugter til Folketingets Retsudvalg, jf. REU bilag 263.

Lovforslag nr. L 77 til lov om ændring af retsplejeloven, straffuldbyrdsloven og straffeloven (Opfølgning på initiativer i handlingsplanen til imødegåelse af udfordringerne med fangeflugter og delegation af afgørelseskompetence i sager om udgang for personer anbragt i hospital eller institution ved dom), har bl.a. til formål at implementere de initiativer, der er indeholdt i den myndighedsfælles handlingsplan, som på Justitsministeriets område kræver lovændringer. Der henvises i den forbindelse til lovforslagets pkt. 1, jf. Folketingstidende 2021-22, A, L 77 som fremsat, side 4.

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 25. november 2021
Kontor: Straffuldbyrdselskonto-
ret
Sagsbeh: Christian Meyer Nielsen
Sagsnr.: 2021-0030-6816
Dok.: 2194363

Besvarelse af spørgsmål nr. 133 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 133 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 29. oktober 2021. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Nick Hækkerup

Gustav Schaldemose

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 3392 3340
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 133 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren ændre lovforslaget inden fremsættelse eller bidrage med et ændringsforslag, der i forbindelse med anvendelse af telekommunikation ved retsmøder, indebærer:

- at anklagemyndighedens begæring skal være skriftlig og oplyse aktuelle og konkrete omstændigheder som fører til vurderingen af, at den pågældende er undvigelsestruet,
- at rettens kendelse herom skal indeholde konkret begrundelse for, at sigtede/tiltalte aktuelt er undvigelsestruet, og proportionalitetsbetragtninger ikke er til hinder for, at sigtede/tiltalte alligevel ikke er personligt til stede, og
- at vurderingen af undvigelsesrisikoen sker løbende, jf. den rets- og kriminalpolitiske tænketank Forsetes høringssvar (REU alm. del – bilag 36)?”

Svar:

1. Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigsadvokaten, der har oplyst følgende:

”Rigsadvokaten har til brug for udtalelsen via de regionale statsadvokater indhentet bidrag fra anklagemyndigheden i Midt- og Vestjyllands Politi, Østjyllands Politi, Sydsjællands- og Lolland Falsters Politi og Københavns Politi.

Det fremgår af høringssvarene fra politikredsene, at anmodninger om fristforlængelse i dag sker såvel mundtligt som skriftligt. Det bemærkes, at høringssvarene udelukkende ses at vedrøre praksis vedrørende fristforlængelser, jf. retsplejelovens § 748 b.

Politikredsene har oplyst, at den indledende begæring om, at en arrestant fremstilles på video, som oftest fremsættes mundtligt i forbindelse med et grundlovsforhør. Anmodninger om fristforlængelse efter grundlovsforhøret fremsættes derimod altid skriftligt, jf. retsplejelovens § 764, stk. 1. Den skriftlige anmodning vil i den forbindelse tillige indeholde en eventuel anmodning om, at fremstilling sker via video. Anmodningen om, at næste fremstilling sker via video, vil desuden blive gentaget mundtligt ved fremstillingen.

Det fremgår endvidere generelt af høringssvarene, at der som udgangspunkt ikke gives en begrundelse for en anmodning om fremstilling på video. I tilfælde af protest fra arrestanten og/eller dennes forsvarer kan anklagemyndigheden fremkomme med bemærkninger til spørgsmålet om videofremstilling, herunder

om det efter anklagemyndighedens opfattelse vil være ubetænkeligt at gennemføre retsmødet ved anvendelse af video. Disse bemærkninger fremsættes som udgangspunkt mundtligt i forbindelse med fristforlængelsen.

Rigsadvokaten har desuden bedt politikredsene om en vurdering af, hvorvidt der er hensyn, der taler imod, at der fremlægges oplysninger om de konkrete og aktuelle omstændigheder, der ligger til grund for en anmodning om at sigtede/tiltalte skal møde via video.

Flere kredse henviser i den forbindelse til, at offentliggørelse af oplysninger, som ligger til grund for en vurdering af, om der er en sikkerhedsrisiko forbundet med fremstilling af en arrestant i retten, i nogle tilfælde vil kunne kompromittere efterforskningen af den konkrete sag eller af andre sager og kunne udgøre en risiko for vidners eller andres sikkerhed, f.eks. hvis oplysningerne stammer fra en fortrolig kilde.”

2. Det bemærkes, at regeringen den 10. november 2021 fremsatte lovforslag nr. L 77 om ændring af retsplejeloven, straffuldbyrdelsesloven og straffeloven (Opfølgning på initiativer i handlingsplanen til imødegåelse af udfordringerne med fangeflugter og delegation af afgørelseskompetence i sager om udgang for personer anbragt i hospital eller institution ved dom), jf. Folketingstidende 2021-22, A, L 77, som fremsat.

3. Det følger af den foreslåede § 748 a, stk. 2, at retten kan bestemme, at sigtede deltager i et retsmøde ved anvendelse af telekommunikation med billede, hvis sigtedes forhold gør det nødvendigt for at forebygge undvigelse, og når retten finder det ubetænkeligt henset til formålet med det pågældende retsmøde og sagens øvrige omstændigheder.

Efter retsplejelovens § 748 b, stk. 1, 1. pkt., kan retten bestemme, at en sigtet, der er undergivet varetægtsfængsling eller anden frihedsberøvende foranstaltning efter kapitel 70, deltager i et retsmøde om forlængelse af fristen for varetægtsfængslingen eller foranstaltningen ved anvendelse af telekommunikation med billede, når retten finder det ubetænkeligt henset til formålet med retsmødet og sagens øvrige omstændigheder.

Det følger af den foreslåede § 748 b, stk. 1, 2. pkt., at retten tilsvarende kan træffe sådan bestemmelse, hvis sigtedes forhold gør det nødvendigt for at forebygge undvigelse.

Endelig følger det af den foreslåede § 854, stk. 2, at retten kan bestemme, at tiltalte deltager i retsmøder under hovedforhandlingen ved anvendelse af telekommunikation med billede, hvis sigtedes forhold gør det nødvendigt for at forebygge undvigelse, og når retten finder det ubetænkeligt henset til formålet med de pågældende retsmøder og sagens øvrige omstændigheder.

Det fremgår af bemærkningerne til de foreslåede bestemmelser, at der ved vurderingen af sigtedes undvigelsesrisiko bl.a. kan lægges vægt på kriminalitetens art, forventet domslængde, spørgsmål om udvisning, sigtedes tilknytning til Danmark, sigtedes tilhørsforhold til bander, sigtedes netværk, samt den sigtedes evne og vilje til at undvige.

I forhold til den konkrete vurdering af risiko for undvigelse i forbindelse med afholdelse af et retsmøde vil der efter omstændighederne bl.a. også kunne lægges vægt på oplysninger om aktuel adfærd, eventuelle konfliktudmeldinger i bandemiljøet, mulighed for tilhørere, samt risiko for befrielse.

Det følger videre af bemærkningerne, at det vil bero på en konkret helhedsvurdering, om det vil være ubetænkeligt, at sigtede deltager i retsmødet ved anvendelse af telekommunikation med billede. Ved vurderingen kan bl.a. indgå sigtedes og forsvarerens begrundelse for et ønske om sigtedes personlige deltagelse.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 1, 2 og 6, samt bemærkningerne hertil.

4. Det følger i øvrigt af retsplejelovens § 218, stk. 1, 1. pkt., at domme og kendelser ledsages af grunde. Andre beslutninger af retten eller rettens formand behøver ikke at blive begrundet, medmindre sådant er særligt foreskrevet.

5. Regeringen kan på baggrund af ovenstående ikke støtte de ønsker, der kommer til udtryk i spørgsmålet. Et ændringsforslag ville dog kunne formuleres som følger:

Ændringsforslag

Til

Forslag til lov om ændring af retsplejeloven, straffuldbyrdelsesloven og straffeloven

(Opfølgning på initiativer i handlingsplanen til imødegåelse af udfordringerne med fangeflugter og delegation af afgørelseskompetence i sager om udgang for personer anbragt i hospital eller institution ved dom) (L77)

Af (...), tiltrådt af: (...)

1) I den under *nr. 1* foreslåede § 748 a, *stk. 2*, indsættes efter 1. pkt. som nye punktumner:

»Retten begrundes beslutningen. Anklagemyndighedens begæring om afgørelse efter 1. pkt. afgives skriftligt og skal oplyse aktuelle og konkrete omstændigheder, der fører til vurderingen af, at den pågældende er undvigelsestruet.«

[Begæring om anvendelse af telekommunikation med billede og retens begrundelse.]

2) *Nr. 2* affattes således:

»2. I § 748 b, *stk. 1*, indsættes efter 1. pkt. som nye punktumner:

»Retten kan tilsvarende træffe sådan bestemmelse, hvis sigtedes forhold gør det nødvendigt for at forebygge undvigelse. Retten begrundes beslutningen. Anklagemyndighedens begæring om afgørelse efter 2. pkt. afgives skriftligt og skal oplyse aktuelle og konkrete omstændigheder, der fører til vurderingen af, at den pågældende er undvigelsestruet.««

[Begæring om anvendelse af telekommunikation med billede og retens begrundelse.]

3) I den under *nr. 6* foreslåede § 854, *stk. 2*, indsættes efter 1. pkt. som nye punktumner:

»Retten begrundes beslutningen. Anklagemyndighedens begæring om afgørelse efter 1. pkt. afgives skriftligt og skal oplyse aktuelle og konkrete omstændigheder, der fører til vurderingen af, at den pågældende er undvigelsestruet.«

[Begæring om anvendelse af telekommunikation med billede og retens begrundelse.]

Bemærkninger

Til nr. 1

Det foreslås, at der indsættes to nye punktumner i den foreslåede § 748 a, *stk. 2*.

Det foreslås i 2. *pkt.*, at retten skal begrunde beslutningen. Ændringen indebærer, at rettens beslutning skal indeholde en konkret begrundelse for, at sigtede aktuelt er undvigelsestruet, og at proportionalitetsbetragtninger ikke er til hinder for, at sigtede ikke er personligt til stede.

Det foreslås i 3. *pkt.*, at anklagemyndighedens begæring om afgørelse efter 1. pkt. afgives skriftligt og skal oplyse aktuelle og konkrete omstændigheder, der fører til vurderingen af, at den pågældende er undvigelsestruet. Det forudsættes, at vurderingen af undvigelsesrisikoen sker løbende.

Til nr. 2

Det foreslås, at der indsættes tre nye punktummer i § 748 b, stk. 1.

Det foreslås i 2. *pkt.*, at retten tilsvarende kan træffe sådan bestemmelse, hvis sigtedes forhold gør det nødvendigt for at forebygge undvigelse.

Bestemmelsen er en videreførelse af den foreslåede § 748 b, stk. 1, 2. pkt., jf. § 1, nr. 2, i lovforslag nr. L 77 til lov om ændring af retsplejeloven, straf fuldbyrdelsesloven og straffeloven (Opfølgning på initiativer i handlingsplanen til imødegåelse af udfordringerne med fangeflugter og delegation af afgørelseskompetence i sager om udgang for personer anbragt i hospital eller institution ved dom), jf. Folketingstidende 2021-22, A, L 77 som fremsat.

Det foreslås i 3. *pkt.*, at retten skal begrunde beslutningen. Ændringen indebærer, at rettens beslutning skal indeholde en konkret begrundelse for, at sigtede aktuelt er undvigelsestruet, og at proportionalitetsbetragtninger ikke er til hinder for, at sigtede ikke er personligt til stede.

Det foreslås i 4. *pkt.*, at anklagemyndighedens begæring om afgørelse efter 1. pkt. afgives skriftligt og skal oplyse aktuelle og konkrete omstændigheder, der fører til vurderingen af, at den pågældende er undvigelsestruet. Det forudsættes, at vurderingen af undvigelsesrisikoen sker løbende.

Til nr. 3

Det foreslås, at der indsættes to nye punktummer i den foreslåede § 854, stk. 2.

Det foreslås i 2. pkt., at retten skal begrunde beslutningen. Ændringen indebærer, at rettens beslutning skal indeholde en konkret begrundelse for, at sigtede aktuelt er undvigelsestruet, og at proportionalitetsbetragtninger ikke er til hinder for, at sigtede ikke er personligt til stede.

Det foreslås i 3. pkt., at anklagemyndighedens begæring om afgørelse efter 1. pkt. afgives skriftligt og skal oplyse aktuelle og konkrete omstændigheder, der fører til vurderingen af, at den pågældende er undvigelsestruet. Det forudsættes, at vurderingen af undvigelsesrisikoen sker løbende.

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 25. november 2021
Kontor: Straffuldbyrdelseskontoret
Sagsbeh: Christian Meyer Nielsen
Sagsnr.: 2021-0030-6817
Dok.: 2194371

Besvarelse af spørgsmål nr. 134 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 134 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 29. oktober 2021. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Nick Hækkerup

/
Gustav Schaldemose

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 3392 3340
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 134 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren redegøre for, hvordan den ”Handlingsplan til imødegåelse af udfordringer med fangeflugter”, som ministeren lancerede den 25. marts 2021, jf. REU alm. del – bilag 263 (folketingsåret 2020-21) ikke har løst problemerne med indsattes besøgs- og brevkontrol og deraf nødvendighed af at udarbejde dette udkast til lovforslag, jf. den rets- og kriminalpolitiske tænketank Forsetes høringssvar (REU alm. del – bilag 36)?”

Svar:

Enhver flugt fra et dansk fængsel, arresthus eller en retspsykiatrisk afdeling er en meget alvorlig sag. Fangeflugter skaber utryghed i samfundet og belaster de medarbejdere, der går på arbejde for at sikre andres tryghed. Det siger sig selv, at vi har en forpligtelse til at sikre, at personer, der er varetægtsfængslet eller afsoner en dom, ikke flygter. Det er for mig helt afgørende for et velfungerende retssamfund, at de, der skal være indespærret, forbliver indespærret.

Jeg anmodede umiddelbart efter en undvigelse fra Psykiatrisygehus Slagelse i 2019 Rigspolitiet, Rigsadvokaten og Direktoratet for Kriminalforsorgen om i fællesskab at udarbejde en handlingsplan til at imødegå udfordringerne med fangeflugter. Handlingsplanen indeholder en række initiativer, som kan være med til at mindske risikoen for fangeflugter.

Det fremgår af handlingsplanen, at myndighederne har vurderet, at øget anvendelse af brev- og besøgskontrol over for varetægtsfængslede, der er undvigelsestruede, kan forbedre politiets mulighed for at afdække og derved forhindre planlagte fangeflugter.

Det anbefales derfor i handlingsplanen, at det præciseres i bestemmelserne om brev- og besøgskontrol, jf. retsplejelovens §§ 771 og 772, at brev- og besøgskontrol også kan iværksættes for at forhindre, at varetægtsarrestanten undviger.

Lovforslag nr. L 77 til lov om ændring af retsplejeloven, straffuldbyrdelsesloven og straffeloven (Opfølgning på initiativer i handlingsplanen til imødegåelse af udfordringerne med fangeflugter og delegation af afgørelses-

kompetence i sager om udgang for personer anbragt i hospital eller institution ved dom) har bl.a. til formål at implementere de initiativer, der er indeholdt i den myndighedsfælles handlingsplan, som på Justitsministeriets område kræver lovændringer. Lovforslaget omfatter bl.a. den nævnte præcisering af reglerne om brev- og besøgskontrol, jf. retsplejelovens §§ 771 og 772.

Det henvises til lovforslagets § 1, nr. 3 og 4, samt bemærkningerne hertil, jf. Folketingstidende 2021-22, A, L 77 som fremsat.

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 25. november 2021
Kontor: Straffuldbyrdelseskontoret
Sagsbeh: Christian Meyer Nielsen
Sagsnr.: 2021-0030-6818
Dok.: 2194412

Besvarelse af spørgsmål nr. 135 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 135 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 29. oktober 2021. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Nick Hækkerup

/
Gustav Schaldemose

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 3392 3340
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 135 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren ændre lovforslaget inden fremsættelse eller bidrage med et eller flere ændringsforslag, således 1) at brev- og besøgskontrol kun anvendes, hvor der er en aktuel konkret risiko for flugt og at der skal gøres notat herom, 2) at det præciseres, at spørgsmålet om en varetægtsfængslet fortsat er undvigelses-truet, løbende konkret vurderes, 3) at der i forbindelse med fristforlængelser skal gøres skriftlige notater herom, 4) at kommunens medarbejdere herunder socialrådgivere ikke omfattes af en eventuel brev- og besøgskontrol, og 5) at afslag skal begrundes konkret, jf. den rets- og kriminalpolitiske tænketank Forsetes høringsvar (REU alm. del - bilag 36)?”

Svar:

1. Det bemærkes indledningsvis, at regeringen den 10. november 2021 fremsatte forslag nr. L 77 til lov om ændring af retsplejeloven, straffuldbyr-delsesloven og straffeloven (Opfølgning på initiativer i handlingsplanen til imødegåelse af udfordringerne med fangeflugter og delegation af afgørel-seskompetence i sager om udgang for personer anbragt i hospital eller insti-tution ved dom), jf. Folketingstidende 2021-22, A, L 77 som fremsat.

2. Det følger af den foreslåede § 771, stk. 2, 1. pkt., at politiet kan modsætte sig, at varetægtsarrestanten modtager besøg, eller forlange, at besøg finder sted under kontrol, hvis varetægtsarrestantens forhold gør det nødvendigt for at forebygge undvigelse.

Den foreslåede bestemmelse i § 771, stk. 2, vil medføre, at politiet kan mod-sætte sig, at varetægtsarrestanten modtager besøg, eller forlange, at besøg finder sted under kontrol, hvis varetægtsarrestanten vurderes undvigelses-truet.

Ved vurderingen af varetægtsarrestantens undvigelsesrisiko kan der bl.a. lægges vægt på kriminalitetens art, forventet domslængde, spørgsmål om udvisning, varetægtsarrestantens tilknytning til Danmark, varetægtsarre-stantens tilhørsforhold til bander, varetægtsarrestantens netværk, samt vare-tægtsarrestantens evne og vilje til at undvige. Der vil efter omstændighe-derne bl.a. også kunne lægges vægt på oplysninger om aktuel adfærd, samt eventuelle konfliktudmeldinger i bandemiljøet.

Varetægtsarrestanten kan kræve, at politiets afslag på besøg eller krav om kontrol forelægges retten til afgørelse. De vurderinger, som har dannet baggrund for politiets skøn og beslutning, kan dokumenteres i retten i forbindelse med rettens prøvelse, og sigtedes forsvarer vil dermed skulle have adgang hertil. Der henvises i den forbindelse til den samtidige besvarelse af spørgsmål nr. 140 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 3, og bemærkningerne hertil.

3. Af den foreslåede bestemmelse i § 772, stk. 1, 3. pkt., følger, at politiet kan undlade at udlevere eller sende breve, hvis varetægtsarrestantens forhold gør det nødvendigt for at forebygge undvigelse.

Den foreslåede ændring af retsplejelovens § 772 vil medføre, at bestemmelsen kan anvendes over for varetægtsarrestanter, der er undvigelsestruet.

Ved vurderingen af varetægtsarrestantens undvigelsesrisiko kan der bl.a. lægges vægt på kriminalitetens art, forventet domslængde, spørgsmål om udvisning, varetægtsarrestantens tilknytning til Danmark, varetægtsarrestantens tilhørsforhold til bander, varetægtsarrestantens netværk, samt varetægtsarrestantens evne og vilje til at undvige.

Der vil efter omstændighederne bl.a. også kunne lægges vægt på oplysninger om aktuel adfærd, samt eventuelle konfliktudmeldinger i bandemiljøet.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 4, og bemærkningerne hertil.

4. Det følger i øvrigt af retsplejelovens § 772, stk. 2, at en varetægtsarrestant har ret til ukontrolleret brevvæksling med retten, forsvareren, justitsministeren, direktøren for kriminalforsorgen og Folketingets Ombudsmand. Justitsministeren kan fastsætte regler om varetægtsarrestanters ret til at afsende lukkede breve til andre offentlige myndigheder eller enkeltpersoner.

Justitsministeren har i medfør af retsplejelovens § 772, stk. 2, 2. pkt., fastsat nærmere regler om varetægtsarrestanters ret til at afsende lukkede breve til offentlige myndigheder eller enkeltpersoner i varetægtsbekendtgørelsen, jf. bekendtgørelse nr. 1839 af 19. september 2021.

Efter bekendtgørelsens § 66, stk. 3, har en varetægtsarrestant allerede ret til ukontrolleret brevveksling med andre offentlige myndigheder og medlemmer af Folketinget. Varetægtsarrestanter har således allerede ret til ukontrolleret brevveksling med offentlige myndigheder efter reglerne i varetægtsbekendtgørelse. En ændring af disse regler ville i øvrigt kunne gennemføres administrativt ved ændring af varetægtsbekendtgørelsen.

På den baggrund finder Justitsministeriet ikke anledning til at yde lovteknisk bistand til et ændringsforslag, der indebærer, at kommunens medarbejdere, herunder socialrådgivere, ikke vil skulle omfattes af en eventuel brevkontrol.

5. Endelig kan der henvises til besvarelsen af spørgsmål nr. 138 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg. Heraf fremgår bl.a., at anklagemyndigheden i tilfælde, hvor en varetægtsarrestant bliver underlagt brev- og besøgskontrol for at forhindre, at pågældende undviger, efter drøftelse med politiet løbende og af egen drift konkret vil skulle vurdere, om det er nødvendigt, at varetægtsarrestanten er undergivet brev- og besøgskontrol.

Det er således allerede forudsat, at det løbende og konkret skal vurderes, om det er nødvendigt, at en varetægtsarrestant er undergivet brev- og besøgskontrol.

5. Regeringen kan på baggrund af ovenstående ikke støtte de ønsker, der kommer til udtryk i spørgsmålet. Et ændringsforslag vil dog kunne formuleres som følger:

Ændringsforslag

Til

Forslag til lov om ændring af retsplejeloven, straffuldbyrdsloven og straffeloven

(Opfølgning på initiativer i handlingsplanen til imødegåelse af udfordringerne med fangeflugter og delegation af afgørelseskompetence i sager om udgang for personer anbragt i hospital eller institution ved dom) (L77)

Af (...), tiltrådt af: (...)

Til § 1

1) I den under *nr. 3* foreslåede § 771, *stk. 2*, indsættes efter 1. pkt. som nyt punktum:

»Der skal være en aktuel og konkret risiko for undvigelse, der vurderes løbende.«

[Kvalificering af nødvendighedskravet]

2) Efter *nr. 4* indsættes som nyt nummer:

»02. I § 772, *stk. 1*, indsættes efter 3. pkt. som nyt punktum:

»Der skal være en aktuel og konkret risiko for undvigelse, der vurderes løbende.««

[Kvalificering af nødvendighedskravet]

3) I den under *nr. 3* foreslåede § 771, *stk. 2-4*, indsættes som nye stykker:

»*Stk. 5*. Politiet begrunder en beslutning efter *stk. 2-4*.

Stk. 6. Offentligt ansatte, herunder socialrådgivere, er ikke omfattet en beslutning efter *stk. 2-4*.«

Stk. 2 bliver herefter *stk. 7*.

[Pligt til begrundelse af afslag på besøg.]

4) I den under *nr. 5* foreslåede ændring af § 771, *stk. 1, 4. pkt.*, ændres »4. pkt.,« til: »4. *pkt.*, der bliver 5. *pkt.*,« og »§ 771, *stk. 5*« ændres til: »§ 771, *stk. 7*«.

[Konsekvensændring]

Bemærkninger

Til nr. 1

Det foreslås at nødvendighedskravet kvalificeres således, at det fremgår af lovtæksten, at der skal være en aktuel og konkret risiko for undvigelse, der vurderes løbende.

Det forudsættes, at der vil skulle gøres skriftligt notat om beslutningen. Hvis ændringsforslaget vedtages, vil der derfor blive foretaget de nødvendige ændringer i bekendtgørelse nr. 1839 af 18. september 2021 om ophold i varetægt (varetægtsbekendtgørelsen).

Til nr. 2

Det foreslås at nødvendighedskravet kvalificeres således, at det fremgår af lovtæksten, at der skal være en aktuel og konkret risiko for undvigelse, der vurderes løbende.

Det forudsættes, at der vil skulle gøres skriftligt notat om beslutningen. Hvis ændringsforslaget vedtages vil der derfor blive foretaget de nødvendige ændringer i bekendtgørelse nr. 1839 af 18. september 2021 om ophold i varetægt (varetægtsbekendtgørelsen).

Til nr. 3

Det foreslås, at politiet skal begrunde en beslutning om besøgskontrol efter de foreslåede bestemmelser i § 771, stk. 2-4.

Det foreslås endvidere, at offentligt ansatte, herunder socialrådgivere, ikke er omfattet af en beslutning efter stk. 2-4. Den foreslåede ændring medfører, at f.eks. kommunale medarbejdere, herunder socialrådgivere, ikke omfattes af en eventuel brev- og besøgskontrol.

Til nr. 4

Ændringen er en konsekvens af ændringsforslag nr. 2 og 3.

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 25. november 2021
Kontor: Straffuldbyrdelseskontoret
Sagsbeh: Christian Meyer Nielsen
Sagsnr.: 2021-0030-6819
Dok.: 2195870

Besvarelse af spørgsmål nr. 136 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 136 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 29. oktober 2021. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Nick Hækkerup

/
Gustav Schaldemose

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 3392 3340
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 136 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren oplyse, hvor mange ekstra besøgs- og brevkontroller ministeren anslår, der vil komme med lovændringen, herunder hvor mange personer vurderes aktuelt som undvigelsesstruede i kriminalforsorgen jf. den rets- og kriminalpolitiske tænketank Forsetes høringssvar (REU alm. del - bilag 36)?”

Svar:

1. Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigspolitiet, der har oplyst følgende:

”Det er Rigspolitiets vurdering, at ændringerne til retsplejelovens § 771 og § 772 om øgede muligheder for anvendelse af brev- og besøgskontrol over for varetægtsfængslede, der er undvigelsestruede og over for rocker- og bandemedlemmer, kun vil blive anvendt i begrænset omfang, da bestemmelserne har karakter af undtagelsesbestemmelser. Det er ikke muligt nærmere at anslå, hvor mange ekstra besøgs- og brevkontroller, der vil komme med lovændringen.

Baggrunden for Rigspolitiets vurdering er, at særligt banderelaterede varetægtsarrestanter i mange tilfælde bliver varetægtsfængslet på baggrund af en indikation om påvirkningsrisiko, jf. retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 3, hvorfor denne gruppe ofte vil være underlagt brev- og besøgskontrol efter de gældende regler. I de tilfælde vil det derfor ikke blive relevant at anvende de foreslåede bestemmelser. Desuden er politiets kompetence til at benytte brev- og besøgskontrol efter lovforslaget en mulighed, som politiet ud fra en politifaglig vurdering kan benytte sig af. Det er dog ikke sikkert, at en sådan mulighed i alle tilfælde vil blive benyttet af politi- eller efterforskningsmæssige grunde.

Endelig kan Rigspolitiet oplyse, at det ikke er muligt ved et elektronisk udtræk i politiets systemer at opgøre, hvor mange personer, der aktuelt vurderes som undvigelsestruede i Kriminalforsorgen, idet politiet ikke har en særskilt registrering af sådanne vurderinger.”

2. Det bemærkes, at regeringen den 10. november 2021 fremsatte lovforslag nr. L 77 om ændring af retsplejeloven, straffuldbyrdelsesloven og straffeloven (Opfølgning på initiativer i handlingsplanen til imødegåelse af udfordringerne med fangeflugter og delegation af afgørelseskompetence i sager

om udgang for personer anbragt i hospital eller institution ved dom), jf. Folketingstidende 2021-22, A, L 77, som fremsat.

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 25. november 2021
Kontor: Straffuldbyrdseskonto-
ret
Sagsbeh: Christian Meyer Nielsen
Sagsnr.: 2021-0030-6821
Dok.: 2194446

Besvarelse af spørgsmål nr. 138 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 138 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 29. oktober 2021. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Nick Hækkerup

Gustav Schaldemose

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 3392 3340
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 138 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Kan ministeren, da det ifølge Rigsadvokatmeddelelsen af 26. september 2019, skal overvejes om besøgs- og brevkontrol kan lempes med tiden efterhånden som efterforskning skrider frem, bekræfte at denne progression ikke findes og at besøg- og brevkontrol i princippet kan udstrækkes for evigt, når muligheden udvides til undvigelsestruede varetægtsarrestanter, jf. den rets- og kriminalpolitiske tænketank Forsetes høringssvar (REU alm. del - bilag 36)?”

Svar:

1. Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigsadvokaten, der har oplyst følgende, som jeg kan tilslutte mig:

”Reglerne om brev- og besøgskontrol fremgår af retsplejelovens §§ 771 og 772. Det fremgår af retsplejelovens § 771, stk. 1, at en varetægtsarrestant kan modtage besøg i det omfang, opretholdelsen af orden og sikkerhed i varetægtsfængslet tillader det. Politiet kan af hensyn til varetægtsfængslingens øjemed modsætte sig, at varetægtsarrestanten modtager besøg, eller forlange, at besøg finder sted under kontrol.

Efter retsplejelovens § 772 har en varetægtsarrestant ret til at modtage og afsende breve. Politiet kan gennemse brevene inden modtagelsen eller afsendelsen. Politiet skal snarest muligt udlevere eller sende brevene, medmindre indholdet vil kunne være til skade for efterforskningen eller opretholdelse af orden og sikkerhed i varetægtsfængslet.

Efter retsplejelovens § 771, stk. 1, 4. pkt., kan varetægtsarrestanten kræve politiets afslag på besøg eller krav om kontrol forelagt for retten.

Det fremgår af Rigsadvokatmeddelelsens afsnit om brev- og besøgskontrol, at anklagemyndigheden – efter drøftelse med politiet – forud for fremstilling i grundlovsforhør skal vurdere, om arrestanten skal være undergivet brev- og besøgskontrol, jf. retsplejelovens §§ 771 og 772, under en eventuel varetægtsfængsling.

Besøgskontrol skal kun anvendes, hvis anklagemyndigheden vurderer, at det er nødvendigt af hensyn til varetægtsfængslingens øjemed mv. Anklagemyndigheden skal efter drøftelse med

politiet løbende og af egen drift konkret vurdere, om det af hensyn til øjemedet med varetægtsfængslingen er nødvendigt, at varetægtsarrestanten er undergivet brev- og besøgskontrol.

Det er Rigsadvokatens vurdering, at anklagemyndigheden også i tilfælde, hvor en varetægtsarrestant bliver underlagt brev- og besøgskontrol for at forhindre, at pågældende undviger, efter drøftelse med politiet løbende og af egen drift konkret vil skulle vurdere, om det er nødvendigt, at varetægtsarrestanten er undergivet brev- og besøgskontrol.

Ved vurderingen af varetægtsarrestantens undvigelsesrisiko kan der bl.a. lægges vægt på kriminalitetens art, forventet domslængde, spørgsmål om udvisning, varetægtsarrestantens tilknytning til Danmark, varetægtsarrestantens tilhørsforhold til landet, varetægtsarrestantens netværk, samt varetægtsarrestantens evne og vilje til at undvige.”

2. Der henvises herudover til lovforslag nr. L 77 om ændring af retsplejeloven, straffuldbydelsesloven og straffeloven (Opfølgning på initiativer i handlingsplanen til imødegåelse af udfordringerne med fangeflugter og delegation af afgørelseskompetence i sager om udgang for personer anbragt i hospital eller institution ved dom), jf. Folketingstidende 2021-22, A, L 77 som fremsat. Regeringen fremsatte lovforslaget den 10. november 2021.

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 25. november 2021
Kontor: Straffuldbyrdseskonto-
ret
Sagsbeh: Christian Meyer Nielsen
Sagsnr.: 2021-0030-6822
Dok.: 2194452

Besvarelse af spørgsmål nr. 139 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 139 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 29. oktober 2021. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Nick Hækkerup

/
Gustav Schaldemose

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 3392 3340
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 139 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren ændre lovforslaget inden fremsættelse eller bidrage med et ændringsforslag, således at den varetægtsfængslede og dennes advokat kan få adgang til begrundelsen for en banderegistrering, jf. den rets- og kriminalpolitiske tænketank Forsetes høringssvar (REU alm. del - bilag 36)?”

Svar:

1. Det bemærkes indledningsvis, at regeringen den 10. november 2021 fremsatte lovforslag nr. L 77 om ændring af retsplejeloven, straffuldbyrdesloven og straffeloven (Opfølgning på initiativer i handlingsplanen til imødegåelse af udfordringerne med fangeflugter og delegation af afgørelseskompetence i sager om udgang for personer anbragt i hospital eller institution ved dom), jf. Folketingstidende 2021-22, A, L 77, som fremsat.

2. Efter retshåndhævelseslovens § 15 har den registrerede som udgangspunkt ret til indsigt i de oplysninger, der behandles om den pågældende, samt til en række yderligere oplysninger vedrørende behandlingen, såsom f.eks. hvilke personoplysninger der er omfattet af behandlingen, og enhver tilgængelig oplysning om, hvorfra de stammer.

Efter retshåndhævelseslovens § 16, stk. 1, kan indsigtsretten efter § 15 udsættes, begrænses eller nægtes, hvis den registreredes interesse i at få kendskab til oplysningerne findes at burde vige for de hensyn til offentlige interesser, der er nævnt i § 14, stk. 1. Efter § 14, stk. 1, kan dette være hensyn til 1) at undgå, at der lægges hindringer i vejen for officielle eller retlige undersøgelser, efterforskninger eller procedurer, 2) undgå at skade forebyggelsen, afsløringen, efterforskningen eller retsforfølgningen af strafbare handlinger eller fuldbyrdelsen af strafferetlige sanktioner, 3) beskytte den offentlige sikkerhed, 4) beskytte statens sikkerhed eller 5) beskytte den registreredes eller andres rettigheder.

Efter retshåndhævelseslovens § 16, stk. 4, fastætter justitsministeren nærmere regler om, hvilke kategorier af behandling der er omfattet af stk. 1, herunder om undtagelser fra retten til at få oplysninger efter § 15, for så vidt hensynene i stk. 1 må antages at medføre, at begæringer om indsigt i almindelighed må nægtes.

Med hjemmel i denne bestemmelse, er det i bekendtgørelse nr. 1079 af 20. september 2017 om behandling af personoplysninger i Politiets Efterforskningsstøttedatabase (PED) fastsat, at den registreredes ret til at få oplysninger i medfør af § 15 i retshåndhævelsesloven ikke finder anvendelse i forhold til oplysninger behandlet i PED, jf. bekendtgørelsens § 13, stk. 1.

Det er på denne baggrund Justitsministeriets vurdering, at en ændring som den foreslåede lovteknisk vil skulle gennemføres administrativt ved ændring af PED-bekendtgørelsen og ikke ved lovændring.

3. Justitsministeriet har i øvrigt til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigspolitiet, der har oplyst følgende:

”Rigspolitiet kan oplyse, at Politiets Efterforskningsstøttedatabase (PED) er et internt arbejdsredskab til brug for politiets arbejde med de særlige kriminalitetsområder, der er undergivet systematisk, politimæssig monitoring. PED er ikke kun en efterretningsdatabase, som indeholder oplysninger om bandemedlemmer, men derimod en samlet efterretningsdatabase om personer, der udøver alvorlig organiseret kriminalitet på alle monitoringsområder, som er en del af den systematiske monitoring hos politiet. PED indeholder således også oplysninger om personer med relation til eksempelvis alvorlig økonomisk kriminalitet og narkotika- og våbenkriminalitet.

Politiet kan efter reglerne i PED-bekendtgørelsen, jf. bekendtgørelse nr. 1079 af 20. september 2017, registrere relevante oplysninger om personer, der er dømt, sigtet eller mistænkt for at have begået eller ville begå et strafbart forhold, når det er nødvendigt for løsningen af politimæssige opgaver inden for de områder, der er undergivet systematisk politimæssig monitoring, herunder f.eks. bandeområdet. Politiet bruger bl.a. oplysningerne til at danne sig et solidt efterretningsbillede, som kan sætte retning for den videre efterforskning af organiseret kriminalitet, herunder bandekriminalitet.

Oplysningerne i PED anvendes herudover bl.a. som grundlag for den samlede *politifaglige vurdering* af, om en person er bandemedlem. Denne vurdering beror på alle tilgængelige oplysninger, som politiet er i besiddelse af, herunder faktuelle oplysninger, kildeoplysninger og oplysninger fra efterforskninger mv. Rigspolitiet kan i forlængelse heraf oplyse, at en registrering som bandemedlem i PED ikke anses for en afgørelse i forvaltningslovens forstand.

PED-bekendtgørelsen indeholder i § 13 en bestemmelse om afskæring af registrerede personers ret til indsigt i PED. Det er

Rigspolitiets klare vurdering, at en hjemmel til indsigt i PED vil være direkte skadelig for politiets efterretningsbaserede arbejde, som har været under opbygning gennem mange år. Politiets efterretningsbaserede arbejde er en væsentlig årsag til, at dansk politi i dag er i stand til at opklare organiseret kriminalitet, herunder bandekriminalitet, ligesom arbejdet er af væsentlig betydning for udmøntningen af tidligere bandepakker og tiltag mod bandemiljøet. Rigspolitiet vurderer således, at konsekvensen generelt vil være, at den operative værdi af PED som efterretnings- og efterforskningsstøtteværktøj bliver svækket i en sådan grad, at politiets samlede efterretningsarbejde vil blive udvandet.

Herudover skal Rigspolitiet oplyse, at den registreredes ret til indsigt i baggrunden for deres registrering vil betyde, at politiet bl.a. risikerer at kompromittere humane kilder i form af meddelere og de oplysninger, som indhentes via disse. Hvis meddelere afsløres i at give oplysninger til politiet, kan det få fatale konsekvenser – ultimativt risikerer de at blive dræbt i det kriminelle miljø. Derfor er det også af afgørende betydning for politiets samarbejde med meddelere, at meddelerne kan stole på, at der ikke videregives oplysninger fra politiet, som kan kompromittere deres identitet.

Rigspolitiet kan i forlængelse heraf oplyse, at der de seneste år har været et øget politisk interesse om brugen af PED i mange forskellige sammenhænge, herunder i forhold til at tillægge banderegistrering i PED betydning i forbindelse med administrative afgørelser, og at Rigspolitiet netop værner om PED med henblik på at sikre politiets arbejde med efterretninger og muligheder for at bekæmpe organiseret kriminalitet.

På baggrund af ovenstående er det således Rigspolitiets vurdering, at der ikke skal gives den registrerede indsigtsret i PED.”

4. Der er ingen tvivl om, at bekæmpelsen af bandekriminalitet er en helt central prioritet for regeringen, og at vi er villige til at gå meget langt for at komme banderne til livs. Vi følger udviklingen på bandeområdet tæt og lytter til politiets ønsker og behov, idet det selvsagt er afgørende, at politiet så vidt muligt har de redskaber og rammer for sit arbejde, som vurderes nødvendige. Regeringen kan på baggrund af Rigspolitiets udtalelse ikke støtte et forslag, der indebærer, at den varetægtsfængslede og dennes advokat kan få adgang til begrundelsen for en banderegistrering, og regeringen har derfor ikke intentioner om at ændre PED-bekendtgørelsen med henblik herpå.

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 25. november 2021
Kontor: Straffuldbyrdelseskontoret
Sagsbeh: Christian Meyer Nielsen
Sagsnr.: 2021-0030-6823
Dok.: 2194484

Besvarelse af spørgsmål nr. 140 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 140 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 29. oktober 2021. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Nick Hækkerup

Gustav Schaldemose

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 3392 3340
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 140 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren ændre lovforslaget inden fremsættelse eller bidrage med et ændringsforslag, der giver den varetægtsfængslede og dennes advokat ret til en begrundelse for beslutning om overværet besøg, jf. den rets- og kriminalpolitiske tænketank Forsetes hørings svar (REU alm. del – bilag 36)?”

Svar:

1. Det fremgår af retsplejelovens § 771, stk. 1, at en varetægtsarrestant kan modtage besøg i det omfang, opretholdelsen af orden og sikkerhed i varetægtsfængslet tillader det. Politiet kan af hensyn til varetægtsfængslingens øjemed modsætte sig, at varetægtsarrestanten modtager besøg, eller forlange, at besøg finder sted under kontrol. Nægter politiet besøg, skal varetægtsarrestanten underrettes herom, medmindre dommeren af hensyn til efterforskningen træffer anden bestemmelse. Varetægtsarrestanten kan kræve, at politiets afslag på besøg eller krav om kontrol forelægges retten til afgørelse. Arrestanten har altid ret til ukontrolleret besøg af sin forsvarer.

2. Det foreslås med lovforslag nr. L 77 (Opfølgning på initiativer i handlingsplanen til imødegåelse af udfordringerne med fangeflugter og delegation af afgørelseskompetence i sager om udgang for personer anbragt i hospital eller institution ved dom), at der indsættes nye bestemmelser i retsplejelovens § 771, stk. 2-4, jf. Folketingstidende 2021-22, A, L 77 som fremsat.

De foreslåede bestemmelser har til formål at give øgede muligheder for anvendelse af brev- og besøgs kontrol over for varetægtsfængslede, der er undvigelsestruede, og for anvendelse af besøgs kontrol over for varetægtsfængslede bandemedlemmer.

Det fremgår af de foreslåede bestemmelser, at § 771, stk. 1, 4. pkt., finder tilsvarende anvendelse. Det indebærer, at varetægtsarrestanten kan kræve, at politiets afslag på besøg eller krav om kontrol efter de foreslåede bestemmelser forelægges retten til afgørelse.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 3, og bemærkningerne hertil.

3. Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet i øvrigt indhentet en udtalelse fra Rigspolitiet, der har oplyst følgende:

”Rigspolitiet kan oplyse, at lovforslaget indebærer, at politiet skal træffe beslutning om, hvorvidt varetægtsfængslede skal have overværet deres besøg, hvis politiet skønner, at varetægtsarrestanten kan antages at indtage en ledende eller koordinerende rolle i den gruppering, som den pågældende har en tilknytning til. Det vil i den forbindelse være politiets oplysninger, som vil skulle danne grundlag for beslutningen i de pågældende sager, ligesom det vil være politipersonale, der forestår den pågældende kontrol.

Det er Rigspolitiets opfattelse, at politiet til brug for det politifaglige skøn eksempelvis vil lægge vægt på oplysninger om det strafbare forhold og eventuelle tidligere forhold. Der kan endvidere lægges vægt på rapportmateriale fra politiets efterretnings- og analyseenheder, der beskriver, hvorfor politiet mener, at pågældende kan antages at indtage en ledende eller koordinerende rolle i den gruppering, som den pågældende har tilknytning til.

Varetægtsarrestanten kan kræve, at politiets krav om overværet besøg forelægges retten til afgørelse. De vurderinger fra politiets efterretnings- og analyseenheder, som har dannet baggrund for politiets skøn og beslutning, kan dokumenteres i retten i forbindelse med rettens prøvelse, og sigtedes forsvarer vil dermed skulle have adgang hertil.”

4. Regeringen kan på baggrund af ovenstående ikke støtte de ønsker, der kommer til udtryk i spørgsmålet. Et ændringsforslag ville dog kunne formuleres som følger:

Ændringsforslag

Til

Forslag til lov om ændring af retsplejeloven, straffuldbyrdelsesloven og straffeloven

(Opfølgning på initiativer i handlingsplanen til imødegåelse af udfordringerne med fangeflugter og delegation af afgørelseskompetence i sager om udgang for personer anbragt i hospital eller institution ved dom) (L77)

Af (...), tiltrådt af: (...)

Til § 1

1) I den under *nr. 3* foreslåede § 771, *stk. 2-4*, indsættes som nyt stykke:

»*Stk. 5.* Politiet begrundet en beslutning efter *stk. 2-4*.«

Stk. 2 bliver herefter *stk. 6*.

[Pligt til at begrunde afslag på besøg.]

2) I den under *nr. 5* foreslåede ændring af § 771, *stk. 1, 4. pkt.*, ændres »§ 771, *stk. 5*« til: »§ 771, *stk. 6*«.

[Konsekvensændring]

Bemærkninger

Til nr. 1

Det foreslås, at politiet skal begrunde en beslutning om besøgskontrol efter de foreslåede bestemmelser i § 771, *stk. 2-4*.

Til nr. 2.

Ændringen er en konsekvens af, et der indsættes et nyt *stk. 5*.

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 25. november 2021
Kontor: Straffuldbyrdelseskontoret
Sagsbeh: Christian Meyer Nielsen
Sagsnr.: 2021-0030-6824
Dok.: 2194505

Besvarelse af spørgsmål nr. 141 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 141 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 29. oktober 2021. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Nick Hækkerup

Gustav Schaldemose

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 3392 3340
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 141 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren ændre lovforslaget inden fremsættelse eller bidrage med et ændringsforslag, der indebærer, at det fremover er Folketinget og ikke justitsministeren, der skal godkende nye sikringsmidler i Kriminalforsorgen, jf. den rets- og kriminalpolitiske tænketank Forsetes høringsvar (REU alm. del – bilag 36)?”

Svar:

1. Det bemærkes indledningsvis, at regeringen den 10. november 2021 fremsatte lovforslag nr. L 77 om ændring af retsplejeloven, straffuldbyrdesloven og straffeloven (Opfølgning på initiativer i handlingsplanen til imødegåelse af udfordringerne med fangeflugter og delegation af afgørelseskompetence i sager om udgang for personer anbragt i hospital eller institution ved dom), jf. Folketingstidende 2021-22, A, L 77, som fremsat.

2. Det følger af den foreslåede § 65 b, at justitsministeren kan fastsætte regler om godkendelse af nye sikringsmidler. Reglerne i § 65 og § 65 a finder tilsvarende anvendelse ved anvendelsen af disse sikringsmidler.

Formålet med bestemmelsen er at sikre muligheden for hurtigt at implementere eventuelle nye sikringsmidler og derved generelt eller konkret styrke sikkerheden i kriminalforsorgens institutioner. Sådanne sikringsmidler vil kunne øge muligheden for at sikre en indsats tilstedeværelse, samt undgå undvigelse og overfald på personale og medindsatte.

Der henvises i den forbindelse til lovforslagets § 2, nr. 1, og bemærkningerne hertil.

2. Jeg har forstået spørgsmålet således, at der ønskes teknisk bistand til et ændringsforslag, der indebærer, at bemyndigelsen til administrativt at fastsætte regler om godkendelse af nye sikringsmidler udgår af lovforslaget.

Regeringen kan ikke støtte det ønske, der kommer til udtryk i spørgsmålet. Et ændringsforslag ville dog kunne formuleres som følger:

Ændringsforslag

Til

**Forslag til lov om ændring af retsplejeloven, straffuldbyrdelsesloven
og straffeloven**

(Opfølgning på initiativer i handlingsplanen til imødegåelse af udfordringerne med fangeflugter og delegation af afgørelseskompetence i sager om udgang for personer anbragt i hospital eller institution ved dom) (L77)

Af (...), tiltrådt af: (...)

Til § 2

1) I nr. 1 udgår den foreslåede § 65 b.

[Bemyndigelse til at fastsætte regler om godkendelse af nye sikringsmidler.]

Bemærkninger

Til nr. 1

Det foreslås, at bemyndigelsen til at fastsætte regler om godkendelse af nye sikringsmidler udgår.